

Canyelles

Canyelles és un poble pintoresc i entranyable, indret estratègic per la seva condició d'enllaç entre el mar Mediterrani i les vinyes del Penedès. El terme es troba al sector septentrional de la comarca del Garraf i limita amb l'Alt Penedès, formant una cubeta envoltada per diverses elevacions (puig de Sant Miquel, de 358m, Rodó i puig de l'Àliga, de 435m i el Montgròs amb 358m). Situat en un entorn forestal, entre el Parc Comarcal d'Olèrdola i el Parc Natural del Garraf, proporciona al municipi aire fresc, ideal per passejar per la natura.

La riera de Vilafranca travessa el municipi i des de les muntanyes i turons que abracen el poble en baixen diversos torrents que desemboquen al centre del terme, a la riera de Canyelles. Així, ens trobem amb un municipi ric en aigua subterrània i en un privilegiat entorn natural. Tots aquests factors converteixen Canyelles en un municipi amb un gran caràcter propi i integrat en la geografia local.

El municipi comprèn, a més del poble de Canyelles, diverses masies disperses, les cases del Xum i, finalment, Llacunalba. El primer document que es coneix on apareix esmentat aquest territori es remunta a l'any 992, i apunta que la primera zona poblada del municipi fou Llacunalba.

Avui dia, Canyelles és un municipi que s'ha expandit fins ocupar 14 Km2, i ha donat origen a grans urbanitzacions com són Califòrnia, Can Roca, la Cogullada, Daltmar, la Selva de les Meravelles, les Amèriques, les Palmeres, Muntanya del Mar, Nou Canyelles i Vora-Sitges.

L'any 1861 caigué un aeròlit en aquest municipi. Les restes que quedaren d'aquest foren repartides per diferents museus de tota la península. Des d'aquest dia Canyelles es coneguda com "**el poble del meteorit**".

A- Castell de Canyelles

El llinatge dels Canyelles tenen un gran protagonisme ja al segle XIII, tot i que ja apareixen a la documentació des del segle XI. El castell de Canyelles, una quadra creada a redós d'Olèrdola, es va construir al voltant del segle XIV i va ser reformat l'any 1858 pel baró de Canyelles.

Del recinte fortificat, actualment de propietat particular, se'n conserva una torre de planta circular amb unes petites espitlleres a la part superior, contigua a l'església de Santa Magdalena i un interessant fragment de muralla amb algun tram emmerletada.

B- Església parroquial de Santa Magdalena

És una església de la qual no es parla a la documentació fins l'any 1388. És un edifici de planta rectangular, d'una única nau amb capelles laterals, coberta amb una teulada a quatre vessants. L'element més significatiu del temple és la façana principal presidida per un escut nobiliari del baró de Bouffard, que es col·locà amb motiu d'una restauració efectuada per aquesta família a l'entorn de 1858. Cal recordar en aquest període un significatiu membre d'aquesta nissaga, Ramon José de Bouffard y Minguella, destacat integrant del sector reialista-carlí durant el Treni Liberal, que va formar part fins i tot de la Junta Reialista del Principat, motiu pel qual l'any 1823 se li van confiscar les seves propietats.

El campanar de planta quadrangular, té dues obertures a la part superior on s'hi ubiquen les campanes, sota les quals hi ha el rellotge públic.

C- Can Faló

Casal del segle XVI amb la porta de punt rodó, adovellada. Situada davant l'edifici, també antic, de la rectoria, constitueix un dels racons més pintorescs del nucli antic.

D- Nucli antic de Canyelles

El nucli antic de Canyelles, aturonat sota el castell i l'església, manté la seva estructura antiga i conserva indrets de gran encís, esplèndidament captats per la pintura de Joaquim Mir, entre molts altres paisatgistes que s'hi han sentit atrets. Conserva algunes cases de segles anteriors, però el gran creixement del poble es va viure durant el segle XIX, quan el municipi va assolir els 647 habitants (cens de 1887), més del doble que cent anys abans.

Canyelles mereix una visita sense presses tot recordant el seu paper destacat al llarg de la història, que ha vist el pas transhumant en estar prop de la Carrerada Reial de la Cerdanya, en un indret de cruïlles de comunicacions, i que malgrat el ritme imparabile dels nostres dies, ens transmet aquella tranquil·litat i serenor dels nostres pobles, a cavall del mar i la muntanya.

E- Can Sàbat

És un interessant casal senyorial amb portal adovellat de fina traça i una finestra coronella gòtica, amb el capitell esculpit. Hi destaca també la llinda del finestral més baix, on hi ha esculpit un relleu amb un cep, sarments i un podall, que podria ser l'escut de Berenguer de Savit.

G- Cal Ferrer de Llacunalba

L'agregat de Llacunalba és d'origen molt antic. Apareix documentat des del 1002 i constitueix probablement el primer lloc poblat del terme. Actualment és una urbanització. La masia de Cal Ferrer de Llacunalba, modernament restaurada, és un conjunt d'edificacions de parets blanques amb coberta de teula que formen un recinte tancat. Durant el segle XVII va pertànyer als Palmeta i posteriorment als Ferrer, que hi van romandre fins a mitjan segle XX.

F- El Pla del Bosc

El Pla del Bosc és una plana agrícola situada a ponent del nucli urbà, al peu de la serra del Pic de l'Àliga. Aquí es concentren la major part de masies del terme, a poca distància les unes de les altres. Són edificis relativament moderns, alguns d'ells adaptats com a segona residència o per a turisme rural: Cal Fort, Cal Simó, Cal Vidal o Mas Rosell són algunes d'elles.

La ruta dels tres puigs

Després de visitar el poble, és molt recomanable la *Ruta dels tres puigs*, una passejada per la natura que ens ofereix una visió de tot el territori, l'Alt Penedès i tota la plana de Cubelles i Vilanova.,

Dins del terme hi trobem tres puigs; el **Puig de Sant Miquel**, **Rodó** i **Puig de l'Àliga** i el **Puig Montgrós**, els quals formen una ruta que constitueix el balcó amb vistes d'una gran part de la comarca. Per ell també hi transcorre, com ja hem esmentat, **la riera de Canyelles**, la qual acull aigües de diferents afluents.

Enllaç: <https://www.google.com/maps/d/edit?mid=z5CZlmwWPUI0.keN3gYVuUkJq&usp=sharing>

